

לעילוי נשמת
הר"ר משה יהודה
ב"ר שלמה ז"ל
מרמורשטיין
נלב"ע כ"ז אייר תשע"ח
ת.נ.צ.ב.ה.
הונצח ע"י המשפחה

לעילוי נשמת
מרת שושנה ע"ה
ב"ר משה יהודה ז"ל
זילברשטיין
נלב"ע כ"ט כסלו תשס"ד
ת.נ.צ.ב.ה.
הונצח ע"י המשפחה

פניני פרשת השבוע

נושא השבוע: חינוך הילדים

פרשת וירא

בס"ד | גיליון מס' 352

= איזה מיזם עוצמתי הוטל על אלמנה לעשות לעילוי נשמת בעלה? =

ויתן אל הנער (י"ח, ז)

בפרשת השבוע אנו למדים על אברהם אבינו היושב בפתח אהלו כחום היום, כאוב אחר ברית המילה, מחפש אורחים, ובד בבד נגלה אליו ה'. זהו עומס משימות וטרדות המוטלות עליו בבת אחת. ולמרות זאת הוא לא שוכח את תפקידו החשוב מכל. הוא קורא לישמעאל בנו על מנת שיכין את האוכל לאורחים, וזאת, כפי שרש"י מגלה על אתר, 'כדי לחנכו במצוות'.

אמור מעתה, אברהם אבינו טרוד, לחוץ, יש לו מגוון אתגרים עימם הוא מתמודד בפרק זמן אחד. והוא עדיין ממוקד במטרה, נחוש למען המשימה החשובה מכל, לחנך את בנו למצוות. גם ברגעי הלחץ הללו, מתוך כאב אישי, ביקור מרומם של ה', מצוות חסד נעלית - הוא לא שוכח את המטרה החשובה מכל, את מה שניצב בראש סדר העדיפויות: חינוך בנו למצוות!

ומדרכו של אברהם אבינו, הבה נלמד לחיים שלנו: אמת, לכולנו יש דברים מאוד חשובים ונחוצים, אם דברים שכואבים לנו אישית ודורשים טיפול, אם משימות רוחניות כמו מצוות חסד או השגת יעד רוחני כזה או אחר. ובכל זאת, מעל כל אלה, ניצבת משימת החיים שלנו, לגדל ולחנך את ילדינו לתורה ולמצוות, ולכן אנחנו כה ממוקדים במשימה הזו, ומשקיעים בה זמן וכוחות לא פחות והרבה יותר מכל משימה אחרת!

חינוך הילדים, יודע כל הורה, אינו מסתכם בשליחה למוסדות החינוך עם סנדוויץ' בתיק, ובוודאי שלא רק בגרעה או במחמאה מדי פעם. חינוך הילדים זה להשקיע זמן בהקשבה לכל אחד ואחד מהם, לדעת מה עובר עליו, להכיר את קשייו ולתת לו כח. חינוך מיטבי הוא יחס חם ואישי, הענקת התחושה לכל ילד שהוא בן יחיד החשוב לנו מכל, שיחה פתוחה מלב אל לב, עידוד רציף וקשר קרוב עם כל ילד וילד.

הבה נלמד מדרכו של אברהם אבינו, עליו נאמר בפרשתנו 'כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך השם'. נזכור כי ילדינו

הם בראש סדר העדיפויות שלנו, ונשקיע בהם זמן, כוחות ואנרגיה מדי יום ביומו. נסיר כל מפריע או מטריד, נכבה את הטלפון הנייד והגייח גם יחד, ונתמסר באמת להקשיב לילדים שלנו, להכיר אותם, לעודד אותם, להרגיש אותם ממש - ולסייע להם לגדול ולהתפתח.

וככל שנעשה זאת ביתר ריכוז והשקעה, ככל שהילדים שלנו ירגישו שהם אכן הכי חשובים לנו, ככל שהם יחוו שהם הנכס היקר לנו מכל נכס אחר - כלכלי ואף רוחני, כך נזכה בסייעתא דשמיא לרווחת מהם רוב נחת לדורי דורות!

חיי האדם בתקופה זו, הינם רצף של משימות ומטלות, אתגרים והתמודדויות, יעדים ומטרות. מהרגע שאדם פוקח את עיניו בבוקרו של יום, נכנס הוא למירוץ רצוף של ביצוע משימות שונות המוטלות על כתפיו - אם לטובת חיי הרוחניים ואם לטובת חיי הגשמיים - ומנסה להספיק את כל המשימות המוטלות עליו במינימום זמן, כדי להספיק יותר...

מהרגע שהיום נפתח בתפילת שחרית נלהבת, כבר אז אנו נאלצים להתמודד עם מחשבות והפרעות הטורדות את שלוות התפילה. אחר כך, עם תחילת

משימות היום יום, אנו מנסים להספיק כמה שיותר, ותמיד נשאר משהו שלא הצלחנו להגיע אליו... יושבי אוהלי תורה כמו אנשי עסקים, כולם טרודים בהספקים במגוון יעדים שהם מציבים לעצמם, ובתוך כדי השגת יעד אחד - תמיד יש משימות נוספות שנאבקות להיכלל בל"ז היומי...

הבה נעשה סדר: מה חשוב יותר ומה פחות? מה היא המשימה שאין למעלה הימנה? על איזה יעד נשאף אסור לוותר? מה ממטרות חיינו עלינו לשים בראש סדר העדיפויות, ואיזו מכל המטלות שלנו זכאית לקבל את המקום הראשון?!

ובכן, פרשת השבוע שלנו חושפת את התשובה: מעל כל מטרות החיים, מה שאמור לתפוס את המקום הראשון ולהיות בראש מעיינינו, הם אותם פקדונות יקרים ואהובים שהקדוש ברוך הוא הפקיד בידינו, אלה הם ילדינו החביבים. בורא עולם מעניק לנו נכסי נצח, ומטיל עלינו את התפקיד הנשגב לגדלם, לחנכם, ללוותם, ולבנות את הדור הבא של העם היהודי.

משימת גידול וחינוך הילדים היא משימה רציפה, יומיומית, שגרתית וקבועה, אולם בד בבד נשכח כי היא דרמטית ומכריעה לדורות, ממש כך. ולכן, למרות שיש הרבה דאגות ומפריעים, גם אם ראשונו טרוד במשימות אחרות או עסוק במטלות שונות, כל נשכח את המטרה החשובה מכל, את הנכס היקר מכל נכס אחר - את הילדים שלנו!

כפי שאם חלילה וחס קורה שאחד הילדים סובל מבעיה רפואית או חינוכית קשה, כל בר דעת מניח בצד את כל יתר משימותיו ודאגותיו ומופנה כל כולו לטובת ילדו, כך אנחנו אמורים להתייחס גם למלאכת השגרה בגידול וחינוך הילדים. כי בפיקדון הזה זכינו כדי לשמור עליו, לבנות אותו, לגדל אותו לתפארת. והמשימה הזו - היא רצף של פעולות יומיומיות ושגרתיות פשוטות, אבל חשובות וקריטיות ממש לחייו של הילד.

זמן איכות אישי - למען הילדים!

האמת ניתנת להיאמר, שכל הגיליון הזה עוסק לכאורה במובן מאליו: הרי כל אחד חפץ בהצלחת ילדיו, ורוצה לעשות הכל למענם. כמה אנו מבררים על מוסדות החינוך בהם לומדים ילדינו, משוחחים עם מלמדיהם, משקיעים בהם את כל אשר לנו. מה עוד נוכל לעשות? ובכן, לצד הזכות והחובה להתנתק לעתים תכופות מכל מפריע ולשבת לשיחת איכות עם ילדינו, גילה הרה"ק הרי"צ מליובאוויטש זי"ע שעליו לעשות את אותה שיחת איכות למען ילדינו גם עם עצמנו... כלומר, לשבת מדי יום כמה דקות עם עצמנו ולחשוב על הילדים שלנו, מה אנו יכולים להוסיף ולפעול למענם, מה נוכל לרענן בגידולם, אלו כלים אנו יכולים להעניק להם...

כי אם אנו מבינים שהילדים שלנו זה הדבר הכי יקר לנו בחיים, אזי לצד השיחה איתם וההשקעה הישירה בהם, נקדיש מהזמן שלנו גם כדי לחשוב עליהם, להתבונן ולהתרכז מה נוכל להוסיף באיכות גידולם וחינוכם המיטבי. את מסקנות החשיבה הזו נפעל לבצע בהקדם, וכך נזכה לרווחת מהם רוב נחת!

את המסר הזה מפי הרי"צ מליובאוויטש זי"ע שמענו מהרה"ח רבי אשר זעליג חנון שליט"א, משב"ק האדמו"רים מ'שומרי אמונים' ומנהל התלמוד תורה, וכמה כדאי להפנים אותו: כמה חשיבה והתבוננות אנו משקיעים בכל נכס יקר לנו, לפעול להפוך אותו לטוב ביותר, למניב ביותר. על אחת כמה וכמה בנכס היקר לנו מכל - בילדים שלנו!

ואין ספק, שילדינו יחוו גם יחשו את העובדה שאנו חושבים עליהם, והדבר ישפר את דימויים העצמי לאין ערוך, תוך הבנה שאין צורך לעורר פרובוקציה או התנהגות שלילית בולטת כדי לקבל תשומת לב, כי הנה, הורינו חושבים עלינו גם בימים כתיקונם. כמה הדבר מרומם את נפש הילדים!...

מצוה לפרסם! סגולה בדוקה לעורר רצון לקדושה, לטובל לעילוי נשמת

הרה"ח רבי פתחיה טעלישער בן הרה"ר יוסף יונה הי"ד רוזנברג
מזקני חסידי בעלזא, נעקה"ש בשנת הזעם - י"ג בסיון תש"ד

לעילוי נשמת

ר' שלמה פרץ ז"ל ב"ר מאיר הלוי גולדשמיט (אריאל)
ת.נ.צ.ב.ה.

השעה המקודשת ביותר?

בית משפחת פלמן בבני ברק, השעה 11:00 בלילה. בדלת ביתו של הגאון רבי בן ציון פלמן זצ"ל נקש יהודי אמיד, וביקש לשוחח עם הרב. זה מכבר שמע אודות הרב גדולות ונצורות, ועתה הבריק במוחו רעיון: הוא יזמין את הרב למסור שיעור הלכה בשכונת מגוריו, ואף ישלם על כך טבין ותקילין. בכך יזכה בכמה רווחים בעיסקה אחת: החזקת ידי אחד מגדולי ישראל, הקמת שיעור הלכה שיסחף מקשיבים רבים, וסיוע לתושבי השכונה בקביעת עתים לתורה...

הוא נכנס אל הרב, שישב בסלון הבית ושקד על תלמודו לאור פנס קטן, שכן גם ילדיו נמו את שנתם בשלושה באותו סלון צפוף... הוא הסביר את מעלת שיעור ההלכה שהוא מבקש לייסד, ועד כמה הגעת הרב למסור את השיעור תהא רבת תועלת. אחר כך הניח הצעה שאי אפשר לסרב לה, לפחות לדעתו: הוא מוכן לשלם עבור שיעור ההלכה היומי הזה, בן השעה בלבד, סכום נכבד מאוד - יותר ממה שהרב מקבל בכלל עבור יום שלם!

הרב הקשיב להצעה בקשב רב, ומעלותיה היו רבות בעיניו. הן כל אשר לו מסר הרב פלמן למען הרבצת והפצת תורה, ועתה יש לו הזדמנות להפיץ את דבר ההלכה בקרב חברים מקשיבים מדי יום. לצד זאת, מוטלת עליו משימת החזקת בית בישראל ופרנסתו, ואין ספק כי הסכום המדובר - הוא סכום שיש בו ממש, ויותר...

ואז, התעניין הרב באיזו שעה עליו למסור את השיעור. היהודי שלפניו כלל לא העלה בדעתו שיש בעיה כלשהי, ואמר מיד: 'בין שש וחצי לשבע וחצי בערב'. אלא שאז, הרב הניע את פניו לאות לאו מוחלט, חיך בנימוס, והשיב:

'אתה רואה את הילד שישן כאן במיטה העליונה?' - אמר והחווה בידו אל עבר בנו הגדול שנם את שנתו בשלושה, 'אתו אני לומד מדי יום בין מהשעה שש וחצי ועד עשרה לשבע. וזה שלצידו' - אמר והצביע על ילד נוסף שכבד בצד - אתו אני לומד מעשרה לשבע ועד שבע ועשרה. וזה שמתחתיהם' - אמר, ושוב הצביע על בן נוסף שישן אחרון בשורה, 'אתו אני לומד אחר כך, עד שבע וחצי. אז אתה מבין שאיני יכול למסור שיעור בין שש וחצי לשבע וחצי, נכון?'

הוא מבין?! - - ממש לא. לתומו חשב שהצעה כה מפתה, שיש בה הפצת תורה, מסירת שיעור והכנסה נכבדה, הרב לא ידחה בשוויון נפש. אבל הרב פלמן - כלל לא הבין איך יתכן אחרת: הן השעה היומית הזו מוקדשת לילדיו ולא בכדי, אלא כי היא המתאימה והנכונה ביותר לשעת האיכות שלו עימם. כיצד אפוא ניתן להעלות על הדעת להכניס משימה אחרת לשעה המקודשת הזו?!

הוא ניסה לדבר על לב הרב, אך מהר מאוד הבין שאין על מה לדבר. דעת הרב כלה ונחרצת: הוא בעד למסור שיעור, בכל שעה אחרת. שעת הלימוד עם ילדיו יקרה וחשובה לו מכל משהו אחר, והוא מוותר בחפץ לב על כל משימה אחרת, כדי להותיר את השעה הזו מוקדשת לטובת ילדיו!

לימים, סיפר אותו יהודי, שבהיותו איש עסקים עסוק למדי, עד אותו ערב - לא כל כך השקיע בלימוד משותף עם ילדיו, שכן המשימה הזו נזנחה תחת הררי משימות אחרות שבערו לו יותר... 'אמנם, עם שיעור הלכה לא יצאתי מהרב פלמן, אבל עם שיעור לחיים יצאתי גם יצאתי, כי מאותו ערב הבנתי במה צריך להשקיע באמת, והתחלתי ללמוד עם ילדי ולחוש את מה שעובר עליהם!' - אמר, כפי שהופיעו הדברים מפיו בספר 'ללא שם'.

וללמדנו בא: אמת ויציב, לכולנו יש משימות חשובות ונעלות. ישנן משימות רוחניות - ללמוד תורה, להפיץ תורה, להרבות במעשי חסד, ויש משימות גשמיות - כמו דאגה לפרנסה ועסקי הבית והמשפחה. אבל הבה לא נשכח, שהרחק הרחק, גבוה ונעלה מכל אלה, יש את משימת גידול וחינוך הילדים, ועלינו להשקיע בהם מדי יום ביומו שעת איכות אמיתית, להבטיח שאנו בקשר טוב ורציף איתם, ולוודא את גדילתם לתפארה!

וככל שנשקיע בילדינו זמן וכוחות, ככל שנקדיש למענם תשומת לב ודאגה הורית כנה, ככל שנקשיב להם ונכיר היטב את העובר עליהם, ככל שנבטיח שאנו באמת מסורים להם - כך נזכה לרווח שבעתיים בריבית דריבית, בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות, הולכים בדרך ה' ומרויים אותנו מלוא חופניים נחת!

המיזם החשוב באמת!

האשה שנקשה בדלת ביתו של הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל, למרות חזותה שהעידה על עצב וכאב בהם היא שרויה, ניכרו עליה גם אותות נחישות

ורצינות. היא נכנסה אל הרב וסיפרה את העובר עליה בעת האחרונה, כאשר בעלה ז"ל נפטר בטרם עת לאחר מחלה קשה, והותיר אותה לבדה עם ארבעה יתומים קטנים. אבל לא זו סיבה בואה הנה, אלא - - -

לכל אורך תקופת מחלת בעלה, תמכה בו ללא לאות. היא טרחה למענו, עשתה הכל כדי להקל עליו, לא נחה ולא שקטה כדי שייסוריו יהיו קלים יותר, ולו במעט. עם כל זה, כעת - לאחר פטירתו - ליבה מלא ייסורי מצפון שמה לא עשתה למענו מספיק, והיא מבקשת לעשות פעולת הנצחה גדולה ועוצמתית לעילוי נשמתו, לפתוח ארגון חסד כדי להקים לו שם ושאריית בארץ!

הרב הקשיב לה היטב, ושמע את הצער שבקולה. אשה אלמנה, מטופלת בארבעה יתומים קטנים, אולם מעייניה נתונים לטובת בעלה - לפעול למען נשמתו בגניז מרומים. היא מוכנה להקדיש לכך את חייה, לפתוח ארגון חסד ארצי גדול ורב זרועות, להקים כולל לטובת נשמתו. מה שיצווה לה הרב - את זאת תעשה, תתמסר למען המטרה העילאית הזו בכל לב!

'את רוצה לעשות משהו טוב באמת?' - שאל אותה הרב פעמיים, מבקש לוודא... 'את מוכנה ליטול על עצמך משימה עילאית, משהו רב רושם, פרויקט שבאמת ישמח אותו בגניז מרומים?!' - שב הרב ושאל, מוודא שהיא מוכנה לכל אשר ישיח עליה. והאשה, באמת היתה מוכנה לעשות הכל, ואישרה מיד כי תעשה ככל אשר יורה לה הרב, וכבר המתינה לשמוע איזו משימה גרנדיוזית יטיל עליה הרב...

ואז, חיך הרב והשיב: 'אם לעצתי תשמעי, עשי נא שלושה דברים: הראשון, בצאתך מכאן, קחי את כל הילדים לחנות צעצועים, ותרכשי עבור כל אחד מהם צעצוע שישמח אותו. השני - פעם בשבוע תקחי את הילדים לטיול, אל פארק או גינה מרחיבי לב, ותשחי איתם שם כדי שישתחררו וירגישו טוב. והשלישי - הקפידו נא להשרות בבית אווירה שמיחה ונעימה, כדי שיהיה לילדים נעים ונוח בבית!'

זה הכל: השקיעי בילדייך, תני להם תשומת לב, הפיגי מהם את תחושות העצב, תני להם כוחות ויחס. אין דבר גדול מזה!' - סיכם הרב, אולם האשה תמחה: 'זהו? זה הכל? לא לעשות איזו פעילות גדולה חובקת עולם? אין צורך בארגון חסד גדול ומשמעותי?'

'ממש לא!' - נענה לעומתה הרב אויערבאך, 'הדבר החשוב באמת - הוא להשקיע בבניין הדור הבא. הענקת יחס לילדייך היא המעשה הנכון המוטל עלייך, כי רק כך הם יזכו לגדול לתפארת. השקיעי רק בהם את הזמן שלך, תני להם את תשומת הלב שלך במלואה, השקיעי ביחס אימהי וחינוכי חם. זה מה שחשוב!' - סיים הרב, ונפרד מהאלמנה בברכת הצלחה לגידול ילדיה מתוך שלושה נחת...

סיפור מאלף זה, שהופיע בספר 'הפרשה בהלכה', פוקח לכולנו את העיניים. הרי כמה אנו רוצים ושואפים לחולל דברים גדולים, לפעול גדולות ונצורות. אם ברוחניות ואם בגשמיות - לכל הורה יש אינסוף תוכניות אישיות, חלומות שהוא מבקש להגשים, יעדים ומטרות שהציב בחייו, והוא חותר אליהם...

ורבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל, מאיר אבוקת אור: כל אלה חשובים מאוד, אבל יש חשובים מהם, והם הילדים שלנו. לתת להם את הזמן שלנו, להשקיע בהם את היחס שלנו. להכיר אותם ואת העובר עליהם, לשהות איתם בגינה או בפארק, לשוחח עימם באהבה, להעניק להם משחק ושעת איכות. זה נצרך כפליים ומועיל שבעתיים, זה מה שחשוב באמת!

אחים יקרים, הבה ניקח את הדברים לתשומת ליבנו. כאשר בסייעתא דשמיא שני ההורים חיים וקיימים עד מאה ועשרים, על אחת כמה וכמה שמוטלת על שניהם החובה להעניק לילדיהם את שעת האיכות, את השיחה המלככת, את היחס האישי, את החינוך המיטבי. הבה נשקיע בילדינו את זמננו וכוחותינו, הלא זה מה שחשוב לנו באמת!

וככל שנשקיע בילדינו את מירב ומיטב כוחותינו, נקדיש להם זמן, נשב איתם, נלמד איתם, נפעל להנעים את זמנם עימנו - כך נזכה לראותם עולים ומתעלים כשאיפתנו הטהורה, ונזכה לרוות מהם מלוא חופניים נחת!

משיעוריו של מגיד השיעור הרה"ג אשר קובלסקי שליט"א

לשמיעת השיעורים בדף היומי ובנושאים נוספים חייגו: 073-2951342 | לקבלת העלון במייל: 6778160@gmail.com | לתרומות והנצחות (גם בכ. אשרא) למען הפצת העלון חייגו: 055-677-8160 | ניתן לתרום גם בעמדות נדרים פלוס